

2017-09-11

B E S L U T S P R O M E M O R I A

FI Dnr 17-316

Finansinspektionen
Box 7821
SE-103 97 Stockholm
[Brunnsgatan 3]
Tel +46 8 408 980 00
Fax +46 8 24 13 35
finansinspektionen@fi.se
www.fi.se

Ändringar i Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd om årsredovisning i försäkringsföretag

Sammanfattning

Finansinspektionen inför ändringar i Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2015:12) om årsredovisning i försäkringsföretag (redovisningsföreskrifterna).

Redovisningsföreskrifterna innehåller hänvisningar till och undantag från tillämpning av internationella redovisningsstandarder och rekommendationer från Rådet för finansiell rapportering. Föreskrifterna innehåller vidare hänvisningar till lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.

Ändringarna motiveras främst av de nya internationella redovisningsstandarderna IFRS 9 Finansiella instrument och IFRS 15 Intäkter från avtal med kunder samt de anpassningar till dessa standarder som Rådet för finansiell rapportering gjort i sina rekommendationer. I samband med att de nya standarderna ska börja tillämpas upphör IAS 18 Intäkter, och stora delar av IAS 39 Finansiella instrument: Redovisning och värdering, att gälla. Några ändringar aktualiseras dessutom av de lagändringar om bokföringsskyldighet för utländska försäkringsgivares filialer i Sverige som trädde i kraft den 1 juli 2017 (prop. 2016/17:149). Ändringarna innebär inte några förändringar i sak utan är följdändringar till ändringarna i IFRS-regelverket och till lagändringarna.

Ändringarna träder i kraft den 1 oktober 2017.

Innehåll

1	Utgångspunkter	3
1.1	Målet med regleringen	3
1.2	Nuvarande och kommande regelverk	4
1.3	Regleringsalternativ	6
1.4	Rättsliga förutsättningar	6
1.5	Ärendets beredning	6
2	Motivering och överväganden	7
2.1	IFRS 9 Finansiella instrument	7
2.2	IFRS 15 Intäkter från avtal med kunder	8
2.3	Ändrade regler om bokföring för utländska filialer	10
2.4	Övergångsreglering av försäkringsföretags tillämpning av IFRS 9 ...	10
2.5	Ikraftträdande och övergångsregler	11
3	Förslagets konsekvenser	12
3.1	Konsekvenser för samhället och konsumenterna	12
3.2	Konsekvenser för företagen	12
3.3	Konsekvenser för FI	13

1 Utgångspunkter

1.1 Målet med regleringen

Den 28 maj 2015 utfärdade International Accounting Standards Board (IASB) en ny internationell redovisningsstandard, IFRS 15 Intäkter från avtal med kunder. Standarden syftar till att förbättra intäktsredovisningen och jämförbarheten mellan företag på ett globalt plan.¹ IFRS 15 fastställer de principer som ett företag ska tillämpa för att redovisa användbar information om intäkters karaktär, storlek och tidpunkt samt säkerhet och kassaflöden som kommer från ett avtal med en kund för användare av finansiella rapporter.

Den 24 juli 2014 utfärdade IASB en annan ny internationell redovisningsstandard, IFRS 9 Finansiella instrument. Den nya standarden togs fram för att lösa de problem som uppstod i samband med redovisning och värdering av finansiella instrument under finanskrisen. Genom IFRS 9 uppnås en mer framåtriktande modell av redovisningen av förväntade förluster på finansiella tillgångar, vilket efterfrågats av G20-gruppen², som består av finansministrar och centralbankschefer från 19 av världens största ekonomier samt EU. Syftet med IFRS 9 är att fastställa principer för redovisning av finansiella tillgångar och finansiella skulder. Genom dessa principer får användarna av finansiella rapporter relevant information för att bedöma belopp, tidpunkter och säkerhet om ett företags kassaflöden. Standarden omfattar de flesta typer av finansiella instrument.

Den 12 september 2016 utfärdade IASB en övergångsreglering i IFRS 4 Försäkringsavtal om försäkringsföretags tillämpning av IFRS 9. Övergångsregleringen innehåller två metoder som främst syftar till att minska volatiliteten i resultaträkningen i avvaktan på att den nya försäkringsstandard IFRS 17³ om försäkringsavtal ska börja tillämpas. Dessa beskrivs nedan.

Temporary exemption innebär i korthet att företag, vars verksamhet huvudsakligen utgörs av försäkringsverksamhet enligt IFRS 4 och som inte tidigare tillämpat IFRS 9, kan välja ett undantag från att tillämpa IFRS 9. Företaget måste dock uppfylla vissa kriterier vad gäller kravet på huvudsaklig verksamhet. De företag som uppfyller kriterierna kan då fortsätta att tillämpa

---

¹ Se skäl 2 till kommissionens förordning (EU) 2016/1905 av den 22 september 2016 om ändring av förordning (EG) nr 1126/2008 om antagande av vissa internationella redovisningsstandarder i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 vad gäller International Financial Reporting Standard 15.

² Se skäl 2 till kommissionens förordning (EU) 2016/2067 av den 22 november 2016 om ändring av förordning (EG) nr 1126/2008 om antagande av vissa internationella redovisningsstandarder i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 vad gäller den internationella finansiella rapporteringsstandard IFRS 9.

³ Insurance Contracts.

IAS 39, under en begränsad tid, för redovisningen av alla sina finansiella tillgångar och skulder.

Overlay approach innebär i korthet följande. Alla företag som utfärdar försäkringsavtal enligt definitionen i IFRS 4 får justera sin resultaträkning för att eliminera den volatilitet i resultaträkningen som uppstår när IFRS 9 tillämpas. Företaget tillämpar då IFRS 9 men får omklassificera belopp mellan resultaträkningen och övrigt totalresultat för vissa utvalda finansiella tillgångar (framför allt tillgångar som täcker försäkringsskulden⁴). Resultatet blir att samma vinst eller förlust kommer att redovisas som om IAS 39 hade tillämpats vid redovisningen av dessa tillgångar. För övriga finansiella tillgångar ska företaget tillämpa IFRS 9.

Den 22 september 2016 antog EU den nya redovisningsstandarden IFRS 15 och den 22 november samma år antogs IFRS 9. Standarderna gäller från och med den 1 januari 2018. Övergångsregleringen i IFRS 4 om försäkringsföretags tillämpning av IFRS 9 ska enligt EFRAG:s (European Financial Reporting Advisory Group) statusrapport⁵ antas under tredje kvartalet 2017 och gälla från och med den 1 januari 2018.

I samband med att de nya standarderna börjar gälla kommer standarden IAS 18 Intäkter, och stora delar av IAS 39 Finansiella instrument: Redovisning och värdering, att utgå.

Med anledning av de nya standarderna, IFRS 15 och IFRS 9, publicerade Rådet för finansiell rapportering i januari 2017 en uppdaterad version av sin rekommendation för redovisning i juridisk person (RFR 2) med regler som ska gälla från och med den 1 januari 2018.

De ändringar som Finansinspektionen nu inför syftar i huvudsak till att anpassa Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2015:12) om årsredovisning i försäkringsföretag (redovisningsföreskrifterna) till de nya IFRS-reglerna och den nya rekommendationen från Rådet för finansiell rapportering. Dessutom inför Finansinspektionen ändringar i föreskrifterna med anledning av lagändringar som trädde i kraft den 1 juli 2017 och som innebär att vissa bestämmelser i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m. (filiallagen) har överförts till bokföringslagen (1999:1078) (prop. 2016/17:149). Lagändringarna innebär att vissa hänvisningsändringar i föreskrifterna behöver göras.

1.2 Nuvarande och kommande regelverk

1.2.1 Nuvarande regelverk

Finansinspektionen ansvarar för att utveckla god redovisningssed för finansiella företag i den utsträckning det är ”påkallat med hänsyn till dessa

---

⁴ Försäkringstekniska avsättningar i redovisningsföreskrifterna.

⁵ The EU Endorsement Status Report – Position as at 7 June 2017.

företags särart” (8 kap. 1 § bokföringslagen). För att säkerställa en både hög och enhetlig standard för de finansiella företagens externa redovisning är Finansinspektionens policy att dessa, i princip, bör tillämpa samma regler som noterade företag. Särregler kan dock motiveras av att de finansiella företagen har en särskild lagstiftning eller verksamhet.

Noterade företag ska när de upprättar sin redovisning, för juridisk person, följa rekommendationen RFR 2 från Rådet för finansiell rapportering. Noterade finansiella företag ska upprätta sin koncernredovisning enligt internationella redovisningsstandarder som antagits av EU (IFRS).⁶

I redovisningsföreskrifterna hänvisar Finansinspektionen till de delar av IFRS-regelverket och rekommendationerna från Rådet för finansiell rapportering som försäkringsföretagen ska eller bör följa, dels i sin redovisning för juridisk person, dels i sin koncernredovisning. Av föreskrifterna framgår också vilka undantag som gäller med anledning av den särskilda lagstiftning som företagen ska följa.

Av redovisningsföreskrifterna framgår att alla försäkringsföretag, i juridisk person, bör tillämpa godkända internationella redovisningsstandarder⁷ och rekommendationen RFR 2 Redovisning för juridiska personer från Rådet för finansiell rapportering. Detta gäller om inte något annat krävs enligt lag eller annan författning, eller följer av föreskrifterna. Av föreskrifterna följer vidare att ett försäkringsföretag ska upprätta sin koncernredovisning enligt IAS-förordningen, så kallad full IFRS. Försäkringsföretaget bör också tillämpa rekommendationen RFR 1 Kompletterande redovisningsregler för koncerner vid upprättande av koncernredovisning från Rådet för finansiell rapportering.

1.2.2 Kommande regelverk

De införda ändringarna i redovisningsföreskrifterna är, vilket framgår av avsnitt 1.1, motiverade av uppdateringar av IFRS-regelverket på grund av de nya IFRS-standarderna IFRS 9 och IFRS 15 samt ändringar i filiallagen och bokföringslagen.

IASB och Rådet för finansiell rapportering uppdaterar kontinuerligt sina redovisningsregler. Redovisningsföreskrifterna hänvisar till det vid varje tidpunkt gällande IFRS-regelverket som Europeiska kommissionen har antagit och till de vid varje tidpunkt gällande rekommendationerna och uttalandena från Rådet för finansiell rapportering. Eftersom redovisningsreglerna uppdateras kontinuerligt behöver Finansinspektionen i tillämpliga fall göra ändringar i redovisningsföreskrifterna.

---

⁶ Internationella redovisningsstandarder som antagits av Europeiska kommissionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder (IAS-förordningen).

⁷ International Accounting Standards (IAS), International Financial Reporting standards (IFRS), tolkningar från Standing Interpretations Committee (SIC) och tolkningar från IFRS Interpretations Committee (IFRIC Interpretations).

1.3 Regleringsalternativ

Syftet med redovisningsföreskrifterna är att säkerställa att försäkringsföretagen håller en hög och enhetlig standard i sin externa redovisning. En hög standard i den externa redovisningen är en förutsättning för att försäkringsföretagen ska vara transparenta och för att allmänheten ska ha ett stort förtroende för företagen. Finansinspektionen ser inte att det finns några alternativ till en reglering genom föreskrifter och allmänna råd för att uppnå detta, och väljer därför att ändra i gällande redovisningsföreskrifter.

Ändringarna utgörs främst av uppdateringar för att anpassa redovisningsföreskrifterna till nya IFRS-standarder, rekommendationer utgivna av Rådet för finansiell rapportering samt ändringar i filiallagen och bokföringslagen.

1.4 Rättsliga förutsättningar

Finansinspektionen har, enligt 4, 5, 7 och 8 §§ förordningen (1995:1600) om årsredovisning i kreditinstitut, värdepappersbolag och försäkringsföretag samt 19 b § förordningen (1992:308) om utländska filialer m.m. bemyndigande att bland annat meddela föreskrifter om

- försäkringsföretags löpande bokföring, årsbokslut, årsredovisning och koncernredovisning,
- koncernredovisning för finansiella holdingföretag, samt
- innehållet i den redovisning som lämnas för verksamhet i filial till utländska försäkringsföretag.

1.5 Ärendets beredning

Finansinspektionen har under arbetet med föreskrifterna använt en extern referensgrupp med representanter från berörda försäkringsföretag och branschorganisationer. Referensgruppen har på ett möte den 17 mars 2017 fått lämna synpunkter på i förväg utskickade förslag till ändringar i redovisningsföreskrifterna. Finansinspektionen har under det fortsatta arbetet beaktat referensgruppens synpunkter.

Den 24 april 2017 remitterade Finansinspektionen förslag till ändringar i redovisningsföreskrifterna tillsammans med en remisspromemoria. Sammanlagt har 12 remissvar kommit in till Finansinspektionen. Sveriges riksbank, Statistiska centralbyrån, Konkurrensverket, Bokföringsnämnden, branschorganisationen FAR, Svenska Bankföreningen och Tjänstepensionsförbundet tillstyrker eller har inga synpunkter på förslaget. Svensk Försäkring välkomnar hänvisningarna till övergångsregleringen om tillämpningen av IFRS 9 för försäkringsföretag och har i övrigt inga synpunkter på förslaget. Skatteverket tillstyrker förslaget men tycker att redovisningsföreskrifterna bör kompletteras med en upplysningsplikt om

provisioner. Pensionsmyndigheten, Regelrådet och Finansbolagens förening avstår från att yttra sig.

2 Motivering och överväganden

I detta avsnitt ger Finansinspektionen en närmare beskrivning av ändringarna i redovisningsföreskrifterna och de principiella överväganden som myndigheten har gjort.

I redovisningsföreskrifterna har dessutom vissa språkliga och redaktionella ändringar gjorts. Dessa innebär inte någon ändring i sak och har därför inte motiverats särskilt i beslutspromemorian.

2.1 IFRS 9 Finansiella instrument

Finansinspektionens ställningstagande: Hänvisningarna i redovisningsföreskrifterna anpassas till den nya IFRS-standardens IFRS 9 Finansiella instrument.

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna: Har tillstyrkt förslaget eller inte haft några synpunkter på det.

Finansinspektionens skäl: En stor del av reglerna i IAS 39 har utgått och i stället införts i IFRS 9. Vidare har Rådet för finansiell rapportering, i likhet med det som fanns för IAS 39, infört ett undantag från IFRS 9 i RFR 2 Redovisning för juridiska personer, daterad januari 2017. Denna möjlighet till undantag bör, i likhet med det som gäller för IAS 39, inte utnyttjas. Mot bakgrund av detta anpassar Finansinspektionen hänvisningarna i redovisningsföreskrifterna.

- I 1 kap. 2 § 6 uppdateras hänvisningen i definitionen av investeringsavtal, från IAS 39 till IFRS 9.
- I 2 kap. allmänna råd 4 d om innehav för handel, uppdateras hänvisningen, från IAS 39 till IFRS 9.
- I 2 kap. allmänna råd 4 e om att det undantag som Rådet för finansiell rapportering har medgett från IAS 39 inte bör tillämpas, hänvisas i stället till att undantaget från IFRS 9 inte bör tillämpas.
- I 2 kap. allmänna råd 4 g om försäkringsföretags avtal om försäkring som gäller ersättning efter avslutad anställning, uppdateras hänvisning, från IAS 39 till IFRS 9.
- I allmänna råden till 14 och 55 §§ i bilaga 3 om derivat, uppdateras hänvisningen från IAS 39 till IFRS 9.
- I allmänna råden till 16 § i bilaga 3 om bortbokning av finansiella skulder för depåer hos företag som avgivit återförsäkring, uppdateras hänvisningen från IAS 39 till IFRS 9.

- I allmänna råden till 52 § i bilaga 3 om prövning av om överförda finansiella skulder för depåer från återförsäkrare bör tas upp i balansräkningen, uppdateras hänvisningen från IAS 39 till IFRS 9.
- I allmänna råden till 54 § i bilaga 3 om utsläckning av skulder i balansräkningen för obligationslån, uppdateras hänvisningen från IAS 39 till IFRS 9.

2.2 IFRS 15 Intäkter från avtal med kunder

Finansinspektionens ställningstagande: Hänvisningarna i redovisningsföreskrifterna anpassas till den nya IFRS-standard IFRS 15 Intäkter från avtal med kunder. Hänvisningen till IAS 18 i samband med förutbetalda anskaffningskostnader tas bort och ersätts med en hänvisning till lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag (ÅRFL). Inga särskilda upplysningskrav införs avseende provisioner utöver dem som framgår av ÅRFL, redovisningsföreskrifterna och IFRS-regelverket.

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna: De flesta av remissinstanserna har tillstyrkt förslaget eller inte haft några synpunkter på det. *Skatteverket* har tillstyrkt de föreslagna ändringarna men anser att redovisningsföreskrifterna bör kompletteras med en upplysningsplikt om vad det är för typ av provisioner som försäkringsföretaget har fått, storleken på dem samt om de bedöms som hänförliga till försäkringstagarnas kapital. Skatteverket påpekar att försäkringstagarna har ett intresse av att få informationen och att även Skatteverket kan vara intresserat av informationen för att bedöma hur beskattning ska ske.

Finansinspektionens skäl: Med anledning av att IAS 18 ska ersättas av IFRS 15 anpassar Finansinspektionen hänvisningarna i redovisningsföreskrifterna. Enligt 4 kap. 8 § ÅRFL ska direkta och indirekta anskaffningskostnader som har ett klart samband med tecknande av försäkringsavtal tas upp som en tillgång, om de är av väsentligt värde för rörelsen som drivs under kommande år. Reglerna i ÅRFL omfattar både försäkringsavtal och investeringsavtal som de definieras i IFRS-regelverket. Därför tas hänvisningen till IAS 18 i 4 kap. 4 § redovisningsföreskrifterna bort och ersätts med en hänvisning till ÅRFL om investeringsavtal. Det finns visserligen regler i IFRS 15 som anger att kostnader ska tillgångsföras i vissa fall (se punkterna 91–94). Eftersom bestämmelserna om aktivering av anskaffningskostnader i IFRS 15 inte är identiska med dem i ÅRFL bedömer dock Finansinspektionen att det är mer relevant att hänvisa till ÅRFL i denna del.

Vidare är reglerna i IFRS 15, i likhet med dem som fanns i IAS 18, relevanta för hur inbetalda premier relaterade till investeringsavtal bör intäktsföras. Mot bakgrund av detta anpassar Finansinspektionen hänvisningarna i allmänna råden till 2 och 3 §§ i bilaga 4 i redovisningsföreskrifterna.

IFRS 15 kan också vara tillämplig för olika former av provisioner som ett försäkringsföretag kan få, så kallade kickbacks. Redovisningen av dessa intäkter påverkas av avtalets utformning. Finansinspektionen bedömer dock att de poster där denna intäkt kan redovisas inte kommer att ändras, dvs. intäkterna ska fortsätta att redovisas i samma poster som i dag. I de fall reglerna om intäktsredovisning i IFRS 15 är förenliga med ÅRFL och annan svensk lagstiftning (t.ex. inkomstskattelagen [1999:1229]) om kickbacks) bedömer Finansinspektionen att standarden bör tillämpas och att inga särskilda föreskrifter behövs i dessa delar.

Det finns upplysningskrav för provisioner i såväl ÅRFL som i redovisningsföreskrifterna och IFRS 15. Enligt 5 kap. 5 § ÅRFL ska det totala beloppet för provisioner för direktförsäkring under räkenskapsåret anges i en not. Utbetalda provisioner ska specificeras i resultaträkningen eller i en not till posten driftskostnader enligt 5 kap. 12 § och 10 § i bilaga 4 till redovisningsföreskrifterna. Ett försäkringsföretag som har mer än en försäkringsgren ska enligt 6 kap. 3 § ÅRFL lämna upplysningar om bland annat intäkter och kostnader samt rörelseresultat. Detaljgraden av de upplysningar som ska lämnas om resultatanalysen framgår av bilaga 6 till redovisningsföreskrifterna. Bestämmelserna innebär bland annat att livförsäkringsrörelsens tekniska resultat ska specificeras på olika försäkringstyper såsom förmånsbestämd respektive avgiftsbestämd traditionell försäkring, fondförsäkring, depåförsäkring, sjukförsäkring och premiefrielseförsäkring samt gruppliv- och tjänstegrupplivförsäkring. Utöver indelningen av försäkringstyper ska uppgifterna specificeras på tjänstepensionsförsäkring respektive livförsäkring. Uppdelningen innebär att provisioner som är relaterade till dessa delar kommer att ingå i upplysningarna.

Eftersom IFRS 15 bör tillämpas enligt redovisningsföreskrifterna (se 2 kap. allmänna råd 1) gäller detta även standardens upplysningskrav. Av upplysningskraven i IFRS 15 (t.ex. punkt 114 och B89) framgår det att ett företag ska dela upp intäkterna i kategorier som beskriver hur karaktär, belopp, tidpunkt och osäkerhet beträffande intäkterna och kassaflödena påverkas av ekonomiska faktorer. Exempel på kategorier som nämns är typ av tjänst, geografisk region, typ av kund eller marknad, typ av avtal (fast pris och tid), avtalets löptid (kort- eller långfristigt), tidpunkt för överföringen av intäkten och försäljningskanaler (direkt till kund eller försäljning via mellanhänder).

Finansinspektionen bedömer att upplysningskraven i ÅRFL, redovisningsföreskrifterna och IFRS 15 innebär att företagen bör lämna den information som *Skatteverket* efterfrågar. Det är villkoren i avtalen som styr vilka upplysningar som företaget bör lämna. Eftersom upplysningskraven redan täcker in informationen motiverar Skatteverkets synpunkt inte någon ändring i förhållande till det förslag som remitterades.

2.3 Ändrade regler om bokföring för utländska filialer

Finansinspektionens ställningstagande: Finansinspektionen anpassar hänvisningarna i redovisningsföreskrifterna om bokföringsskyldighet för utländska filialer i Sverige till de nya reglerna i bokföringslagen.

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna: Har tillstyrkt förslaget eller inte haft några synpunkter på det.

Finansinspektionens skäl: Lagändringarna som trädde i kraft den 1 juli 2017 om bokföringsskyldighet för utländska filialer innebär förtydliganden i bestämmelserna om bokföringsskyldighet för utländska filialer i Sverige (se prop. 2016/17:149).⁸ Bland annat flyttas bestämmelserna om bokföring i utländska försäkringsgivares filialer i Sverige från filiallagen till bokföringslagen. Mot denna bakgrund anpassar Finansinspektionen hänvisningarna i redovisningsföreskrifterna på följande sätt.

- I 1 kap. 1 § tredje stycket uppdateras hänvisningarna om upprättande av årsredovisning respektive årsbokslut i filialer, från 14 § filiallagen till 6 kap. 3 a och 3 b §§ bokföringslagen.
- I 1 kap. 1 § fjärde stycket uppdateras hänvisningarna om upprättande av årsbokslut för generalagenter eller generalrepresentation, från 14 b § filiallagen till 2 kap. 8 § bokföringslagen.
- I allmänna rådet till 1 kap. 1 § uppdateras hänvisningarna om upprättande av årsbokslut för generalrepresentation, från 14 b § första och andra styckena filiallagen till 4 kap. 8 § bokföringslagen.
- I 2 kap. allmänna råd 5 b fjärde och sjätte styckena för generalagenter eller generalrepresentation, uppdateras hänvisningen, från 14 b § filiallagen till 2 kap. 8 § bokföringslagen.

2.4 Övergångsreglering av försäkringsföretags tillämpning av IFRS 9

Finansinspektionens ställningstagande: Finansinspektionen inför ett förtydligande i redovisningsföreskrifterna om att det är IAS 39 och inte IFRS 9 som bör tillämpas av de företag som utnyttjar det temporära undantaget som har införts i IFRS 4.

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna: De flesta av remissinstanserna har tillstyrkt förslaget eller inte haft några synpunkter på det. *Svensk Försäkring* välkomnar förslaget som

---

⁸ Se lagen (2017:437) om ändring i bokföringslagen (1999:437) och lagen (2017:439) om ändring i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.

organisationen menar tydliggör hur försäkringsföretag som tillämpar det temporära undantaget bör tillämpa redovisningsföreskrifterna.

Finansinspektionens skäl: För att hantera olika tillämpningsdatum för IFRS 9 Finansiella instrument och den nya standarden för försäkringsavtal (IFRS 17 Insurance Contracts), gav IASB den 12 september 2016 ut en ändring av den befintliga standarden om försäkringsavtal (IFRS 4)⁹. Ändringarna gäller från och med den 1 januari 2018. Ändringarna beräknas antas av EU under tredje kvartalet 2017. Frågan har varit kontroversiell bland de europeiska försäkringsföretagen.

Ändringarna i IFRS 4 hanterar den temporära volatilitet i redovisat resultat som kan uppkomma genom att tillämpningen av IFRS 9 inleds tidigare än tillämpningen av den nya försäkringsstandard (IFRS 17).

Ändringarna ger företagen en möjlighet att välja att tillämpa ett av två tillvägagångssätt, *temporary exemption* eller *overlay approach* under en övergångsperiod.

Eftersom den temporära metoden innebär att företaget fortsätter att tillämpa IAS 39 inför Finansinspektionen ett förtydligande i 2 kap. allmänna råd 1 i redovisningsföreskrifterna om att det är IAS 39 och inte IFRS 9 som bör tillämpas under övergångsperioden när denna metod används.

2.5 Ikraftträdande och övergångsregler

Finansinspektionens ställningstagande: Ändringarna i redovisningsföreskrifterna ska träda i kraft den 1 oktober 2017.

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna: Har tillstyrkt förslaget eller inte haft några synpunkter på det.

Finansinspektionens skäl: Föreskriftsändringarna ska träda i kraft den 1 oktober 2017.

Ändringar som Finansinspektionen inför med anledning av lagändringar i filiallagen och bokföringslagen, se prop. 2016/17:149, ska börja tillämpas samtidigt som lagändringarna. Det innebär att dessa ändringar gäller för årsbokslut och årsredovisningar som upprättas per den 31 december 2017.

Övriga ändringar ska tillämpas första gången för det räkenskapsår som inleds närmast efter den 31 december 2017, dvs. samtidigt som IFRS-ändringarna och ändringarna i rekommendationen från Rådet för finansiell rapportering.

---

⁹ Amendments to IFRS 4 – Applying IFRS 9 Financial Instruments with IFRS 4 Insurance Contracts.

3 Förslagets konsekvenser

Finansinspektionen redogör nedan för de konsekvenser som ändringarna får. Avsnittet om konsekvenser för företagen inleds med en redogörelse för vilka företag som omfattas och därefter följer en beskrivning av konsekvenserna för dessa företag. Vidare beskrivs konsekvenserna för samhälle och konsumenter samt för Finansinspektionen.

3.1 Konsekvenser för samhället och konsumenterna

Finansinspektionen bedömer att ändringarna inte får några konsekvenser för konsumenter och samhälle eftersom huvuddelen av ändringarna är en följd av ändringar i IFRS-regelverket samt filiallagen och bokföringslagen. Ändringarna utgör inte heller några ändringar i sak.

3.2 Konsekvenser för företagen

3.2.1 Berörda företag

Huvuddelen av ändringarna i redovisningsföreskrifterna berör svenska försäkringsföretag. De berör också vissa filialer till utländska försäkringsföretag och skadeförsäkringsverksamhet som bedrivs från fasta driftsställen av generalagenter eller generalrepresentationer.

Enligt Finansinspektionens företagsregister finns det för närvarande 145 skadeförsäkringsföretag och 39 livförsäkringsföretag. Vidare finns det 31 filialer till utländska försäkringsföretag som driver verksamhet i Sverige.

Ändringarna berör inte understödsföreningarna eftersom dessa tillämpar äldre regler i ÅRFL och ÅRL samt äldre regler i Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2008:26) om årsredovisning i försäkringsföretag, som numera är upphävda.

3.2.2 Kostnader för företagen

Finansinspektionen bedömer att ändringarna sammantaget underlättar tillämpningen av redovisningsföreskrifterna genom att inaktuella regler tas bort och befintliga regler anpassas till uppdaterade IFRS-regler och lagregler.

Finansinspektionen bedömer att företagets konkurrensförmåga inte bör påverkas eftersom ändringarna omfattar samtliga försäkringsföretag som tillämpar redovisningsföreskrifterna.

Vidare bedömer Finansinspektionen att ändringarna i redovisningsföreskrifterna bör ha marginell inverkan på företagets redovisning eller på deras processer och system för att ta fram redovisningsinformation. Detta eftersom ändringarna inte innebär några materiella förändringar i den information som företagen behöver ta fram. Ändringarna bör därför, enligt

Finansinspektionens uppfattning, inte medföra några administrativa, materiella eller finansiella kostnader för försäkringsföretagen utöver de kostnader som uppstår med anledning av IFRS-ändringarna och lagändringarna.

3.2.3 Konsekvenser för små företag

Ändringarna bedöms inte få några konsekvenser för små försäkringsföretag eftersom de inte innebär några materiella förändringar av den information som företagen behöver ta fram.

3.3 Konsekvenser för FI

Föreskriftsändringarna bedöms inte få några konsekvenser för Finansinspektionen eftersom huvuddelen av ändringarna är hänvisningsändringar till följd av IFRS-ändringarna och lagändringarna.